

عنوان مقاله:

نحوه برخورد با بغات در فقه با تکیه بر قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 4، شماره 12 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

صالح حسن زاده - دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی، تهران

خلاصه مقاله:

در منابع اسلامی، کلمه بغی را به معنای ظلم و تعدی بدون حق، یا قیام و شورش معنا کرده اند و منشاء انتخاب این معنی، آیه شریفه (الحجرات/9) می باشد. این آیه، هرچند اختصاص به قتال و نبرد و جنگ دارد، اما از آنجایی که جنگ به غیر حق یکی از جرایم سیاسی می باشد، می توان دانست که مراد از بغی در این آیه جرم سیاسی است روایات وارده در منابع دینی موبد این مطلب است اسلام جلوگیری از ظلم و ستم را هر چند به قیمت جنگ با ظالم تمام شود، لازم شمرده است و بهای اجرای عدالت را از خون مسلمانان نیز بالاتر دانسته است و این در صورتی است که مساله از طرق مسالمت آمیز حل نشود جنگ خارجی مشتمل بار فایده هایی برای امت است، از جمله اراده امت را از آلودگی ها پاک می کند و آن را از مراکز ضعف خود آگاه می سازد و نسبت به مسیولیت آن حساسیت پیدا می کند و ارزش های تمدنی را در آن به وجود می آورد، اما جنگ داخلی به دنبال خود چیزی جز زیان و ویرانی و هلاکت ندارد و گاه باعث رسیدن آن به پایانی هولناک می شود براساس این آیه، نخستین مسیولیت مسلمانان، متوقف ساختن کشتار و بر پا داشتن صلح و سلم است به هر وسیله که ممکن باشد و این مسیولیت همه مردم است، چه آنان نیروی باقی مانده میان دو گروه اند، اما اگر گروه سومی را میان آنان وارد کنیم، باید همچون طرفی در مبارزه شرکت کند.

کلمات کلیدی:

قرآن، فقه اسلامی، بغات، برخورد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706786>

